

Аллоҳни кўп зикр қилинглар

19:05 / 11.02.2018 6417

Эй иймон келтирганлар! Аллоҳни кўп зикр қилинглар.

Аллоҳни зикр қилиш – қалбни Унга боғлашдир, У мени кузатиб турибди, деган доимий эътиборда туришдир. Аллоҳнинг буйруқларини бир лаҳза ҳам эсдан чиқармай, амалга оширишдир.

Ҳа, мўминлар Аллоҳни кўп зикр қилишлари матлубдир. Аллоҳ кўп зикр қилингандагина турли ёлғон, бўхтон, иғво, ғийбат, чақимчилик каби гуноҳ гап-сўзлар узоқлашади. Аллоҳни кўп зикр қилган одамнинг қалбida беҳуда гапларга, сўкишишларга, кишига обрў келтирмайдиган ҳолатларга жой қолмайди. Аллоҳни кўп зикр қилган одамнинг қалбida дунёning, унинг матоҳларининг зикрига жой қолмайди. Аллоҳни кўп зикр қилган одамнинг қалбida турли қўнгилхушликларга, инсон зеҳнини чалғитувчи майшатларга жой қолмайди. Аллоҳни кўп зикр қилган одамнинг қалбига Аллоҳнинг муҳаббатидан бошқа муҳаббат сиғмайди. Аллоҳни кўп зикр қилган одамнинг, аввало, тилида Аллоҳнинг исми жо бўлади. Сўнгра бу муборак исм аста-секин ҳалқумига, кўксига ва қалбига етиб боради. Гарчи бундай инсон тили билан Аллоҳнинг исмини айтмаса ҳам, қалби «Аллоҳ, Аллоҳ», деб туради. Нихоят, бутун вужуди шу ҳолатга етади. Ана шунда зокирлик мақомига эришади.

Имом Аҳмад ибн Ҳанбал раҳматуллоҳи алайҳи ривоят қилган ҳадисда қуидагилар айтилади:

«Расулуллоҳнинг ҳузурлариға икки аъробий келди. Улардан бири:

- Эй Аллоҳнинг Расули, қайси одам энг яхши одам? – деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

- Кимнинг умри узоқ бўлиб, амали яхши бўлса, ўша, – дедилар. Иккинчиси эса:

- Эй Аллоҳнинг Расули, Исломнинг таклифлари кўпайди. Менга бир ишни амр қилингки, уни маҳкам тутай, – деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

- Доимо тилинг Аллоҳнинг зикри ила ҳўл бўлсин, – дедилар».

Ҳа, Аллоҳнинг зикрини кўп қилиш мўмин бандани олий мақомларга эриштиради.

Имом Бухорий ривоят қилган ҳадисда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Роббингиз: «Модомики, бандам мени зикр этиб, лаблари қимиirlар экан, мен у билан биргаман», – дейди», – деганлар.

Ва эртаю кеч Уни поклаб ёд этинглар.

Эрталаб ҳам, кечқурун ҳам дунёда катта ўзгаришлар рўй беради. Шунинг учун ҳам бу икки вақтда Аллоҳни поклаб ёд этиш алоҳида таъкидланмоқда.

Агар бандалар Аллоҳ таолони кўп зикр қилиб, уни эртаю кеч поклаб ёд этсалар, мукофоти нима бўлиши келаси оятда айтилмоқда:

У сизларни зулматлардан нурга чиқариш учун Ўзи ҳам, фаришталари ҳам саловот айтувчи Зотдир. У мўминларга ўта раҳмли бўлган Зотдир.

Аллоҳ таолонинг бандага саловот айтиши У Зотнинг бандага бўлган раҳматини билдиради. Фаришталарнинг саловот айтиши эса бандага Аллоҳнинг раҳмати ёғилишини тилаб, дуо қилишларини англаатади.

«У мўминларга ўта раҳмли бўлган Зотдир».

Шунинг учун бандаларининг зикрига муҳтож бўлмаса ҳам, бандалар ўз фойдалари учун Уни зикр қилсалар ҳам, Ўзини кўп зикр қилган, эртаю кеч поклаб ёд этган бандаларига Ўзи саловот айтиб, фаришталарига ҳам саловот айттиromoқда. Бундан ортиқ яна қандай меҳрибонлик бўлиши мумкин?!

Имом Бухорий ривоят қилган ҳадиси қудсийда Набий соллаллоҳу алайҳи вассаллам:

«Аллоҳ таоло: «Ким Мени ичида зикр қилса, Мен ҳам уни ичимда зикр қиласман, ким Мени жамоат ичида зикр қилса, Мен уни унинг жамоатидан яхшироқ жамоат ичида зикр қиласман», – дейди», – деганлар.

Яъни «Яхшироқ жамоат ичида зикр қиласман» дегани «Фаришталар ичида зикр қиласман», деганидир.

У Зотга йўлиқадиган Кундаги сўрашишлари «Салом»дир. Ва уларга гўзал ажрни тайёрлаб қўйгандир.

Аллоҳни кўп зикр қиласдан, эртаю кеч Уни поклаб ёд этадиган ана ўша бандаларга Аллоҳ таолонинг Ўзи ва фаришталари саловот айтиши билан бирга уларнинг

«У Зотга йўлиқадиган Кундаги сўрашишлари «Салом»дир».

Аллоҳга йўлиқадиган қиёмат куни ўша мўминларнинг ҳол-аҳвол сўрашишлари саломдан иборатдир. Аввало, салом бериб, кутиб олинади, қолаверса, барча хавфу хатардан, қиёмат куни даҳшатларидан ва дўзах азобидан саломатлик ато этилади.

«Ва уларга гўзал ажрни тайёрлаб қўйгандир».

Аллоҳ таолонинг Ўзи бундай зокир бандаларга гўзал ажрни – жаннатни тайёрлаб қўйгандир.

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф

(Тафсири ҳилол китобидан)